SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, niepodzielnie oddana Bogu, módl się za nami.

Święta Kingo, oblubienico Chrystusa, módl się za nami.

Święta Kingo, posłuszna natchnieniom Ducha Świętego, módl się za nami.

Święta Kingo, wierna czcicielko Trójcy Przenajświętszej, módl się za nami.

Święta Kingo, pełna ufności w Bożą Opatrzność, módl się za nami.

Święta Kingo, zjednoczona z Bogiem i służąca ludziom, módl się za nami.

Święta Kingo, wiernie idąca śladami Bogarodzicy, módl się za nami.

Święta Kingo, wzorowa uczennico św. Franciszka, módl się za nami.

Święta Kingo, duchowa córko św. Klary, módl się za nami ...

Żywot Świętej Kingi

Pewna kobieta, imieniem Małgorzata Derswa, od długiego czasu cierpiała na ciężki ból głowy i nie pomagało jej żadne lekarstwo. Wreszcie, pouczona przez pewną pobożną kobietę, by przez trzy dni pościła na cześć świętej pani Kingi, gdy to uczyniła, zaraz ból głowy ją opuścił.

Natomiast, gdy chłopiec tejże kobiety, imieniem Mikołaj, ciężko zaniemógł, mając na całym ciele krosty, wspomniana kobieta z całą pobożnością zaczęła polecać go świętej pani i wnet z jej łaski chłopiec został uwolniony z rzeczonego cierpienia. Ta kobieta, przybywszy do

Pewna uboga wdowa z Nowego Sącza, imieniem Małgorzata, gdy przed Narodzeniem błogosławionej Dziewicy, w niedzielę, razem ze staruszkami i dziećmi szła, by zbierać jagody, nagle wpadła w chorobę, straciła świadomość i mowę. Przyprowadzona za ręce do miasta, przez dwa tygodnie znosiła to cierpienie. Wreszcie, zjawiła się jej święta pani, mówiąc, że jest z rodu królewskiego narodu Węgierskiego,i mieniem Kinga, i że wszyscy, którzy by

o niej inaczej myśleli, na próżno staraliby się wzywać jej w swoich potrzebach. I powiedziała jej, żeby podjęła drogę do jej grobu a zostanie przywrócona do pierwotnego zdrowia.

To jeszcze dodała, żeby powiedziała głoszącym słowo Pańskie, iżby upominali kobiety, by nie upiększały swych głów w zbyt ozdobne i wielkie nakrycia, inaczej bowiem nie będą mogły otrzymać łaski Bożej. I co dziwne. Wspomniana wdowa wnet wyzdrowiała i zaczęła głosić imię świętej pani, którego nigdy od nikogo przedtem nie słyszała i wygłaszać zleconą sobie sprawę. (Źródło: *„Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej”* str. 277. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

«„Udaj się do moich braci i powiedz im: „Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego”.». (J 20, 17). Kto widział Pana, otrzymuje to posłannictwo, aby zaniósł je swym braciom. Maria Magdalena jest Oblubienicą, która szuka Oblubieńca, jest symbolem wspólnoty, która szuka swego Pana. Wreszcie obydwoje spotykają się. W ogrodzie, gdzie wznosi się drzewo życia, znajduje się też alkowa ślubna, gdzie Oblubieniec zjednoczy się z ludzkością przez miłość mocniejszą od śmierci. Tu Oblubienica obejmuje Go swymi ramionami. Jest to najpiękniejsza, „porywającą” scena Ewangelii. Jak w Pieśni nad Pieśniami tych dwoje odnajduje się antycypując zaślubiony z Ap 21-22. Bóg osiąga cel, jaki postawił sobie od początku: w dzień „pierwszy

po szabacie" (por. w. 1) dokonuje się nowe stworzenie. Jezus i Maria są nową pierwotną parą. Opowiadanie to rozwija poprzednie, gdzie była mowa o umiłowanym uczniu, który „ujrzał i uwierzył" (w. 8). Można patrzeć i nie widzieć: tylko ten, kto kocha, widzi. Miłość bowiem posiada nowe oczy, bo ma nowe serce, zgodnie z tym, co napisano: „Dam wam serce nowe" (Ez 36,26), a wtedy „wszyscy mnie poznają od najmniejszego do największego" (Jr 31,34). Miłość jest początkiem wiary i poznania: ktoś wierzy i poznaje tylko to, co kocha. Kto jednak kocha, pozostaje w ciemności dopóki nie usłyszy własnego imienia z ust umiłowanego. On zna osobiście swoje owce, a one rozpoznają Jego głos, (por. 10,3n). Dla nich oddał swoje życie: dlatego ma władzę odebrania go na nowo zwyciężając śmierć (por. 10,1-18). Dopóki jednak Zmartwychwstały nie objawi się, Maria pozostaje płacząc. Jej serce jest grobem, gdzie umiłowany jest obecny jako umarły i nieobecny jako zmartwychwstały. Dopiero kiedy wezwie ją po imieniu, wychodzi z żałoby na pastwiska życia, i to życia w obfitości (por. 10,3.9.10). Wiara jest miłością, która widzi, dotyka i słucha samego Pana.

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 108. Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 3 marca 2026 r. odbyło się po raz 108. Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, uczestnicy mieli możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. W modlitwie różańcowej, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie szczególnie Polskich Misjonarzy pracujących w najdalszych zakątkach świata oraz wszystkich, którzy modlitwą i ofiarą wspierają misje. Prosiliśmy o Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Ojca Świętego Leona XIV, Biskupów, Kapłanów, Misjonarzy, Kleryków naszego Kieleckiego Seminarium, dla naszych rodzin i naszej Ojczyzny. W Ewangelii usłyszeliśmy słowa*: «Największy z was niech będzie waszym sługą». (Mk 23, 11).* Tymi słowami Jezus kończy pierwszą część mowy, skierowaną do rzeszy i uczniów – do rzeszy uczniów wszystkich czasów – by ostrzec ich przed uczonymi w Piśmie i faryzeuszami. Każda strona Ewangelii jest napisana dla Kościoła. Nauczycielami w Piśmie i faryzeuszami jesteśmy my, wezwani do rozpoznania się w nich. Uzurpowali oni miejsce Mojżesza, który uwolnił lud z niewoli i przekazał im Dziesięć Słów życia. Zajmą również miejsce Jezusa, Syna Bożego, łagodnego i pokornego serca, o jarzmie słodkim i lekkim, by narzucić wspólnocie wiernych ciężary nie do udźwignięcia. Jezus przemienił wodę w wino, zamieniając zewnętrzne oczyszczenia Prawa na dar Ducha, który nam daje serce nowe, serce Syna, który miłuje tak, jak jest miłowany. My jednak niezauważalnie zmieniamy wino w wodę, zastępując Ewangelię Prawem, lub narzucając ją jako Prawo. Jest to i pozostaje pierwszą pokusą Kościoła, jak o tym świadczy w szczególny sposób List do Galatów (por. także Dz 15). Jest to powrót od dającego życie Ducha do litery, która zabija (2 Kor 3, 6), wypaczając Ewangelię (por. Ga 1, 7). Łatwo jest zamienić – lub przynajmniej przyciemnić – Ewangelię Prawem. Prawa z całą pewnością są konieczne. Są pozytywne, jeśli wywodzą się z Ducha wolności, biorą początek z miłości i prowadzą do miłowania, do pełnego wykonania Prawa (Rz 13,10). Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 70. numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli". Serdecznie zapraszam Kapłanów i Wszystkich Pielgrzymów na kolejne Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie w dniu 7 kwietnia 2026 r. o godzinie 17.00. Święta Kingo, prosimy Cię, abyśmy naśladując Ciebie stawali się uczniami – misjonarzami, którzy będą odważnie dawać świadectwo wiary i wspierać modlitwą i darem serca pracę Polskich Misjonarzy.

ks. Paweł Majewski - Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

Powołanie

Ref: Święta Kingo, Ty jesteś
naczyniem wybranym
i narzędziem Ducha Świętego.
Swą modlitwą wypraszaj sól ziemi,
powołania według serca Bożego.

1) Pójdźcie za mną, powiedział Pan
a uczynię was rybakami ludzi.
Uczniowie zostawili wszystko
i stali się solą ziemi.

2) Spraw Panie, aby nie zabrakło
tych, którzy dadzą odpowiedź,
stając się solą ziemi
i światłem, które niesie radość.

3) Oto ja, poślij mnie.
Pragnę pójść za Twoim głosem
Pomóż mi wypełnić Twoją wolę,
idąc drogą, na którą mnie wzywasz.

****

ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 5 maja, 2 czerwca, 25 lipca 2026 r.